

И като се обърна по гърба си, той почна да нанася такива немилостиви удари съ нозетѣ си по повърхността на разпѣнената вода, щото пръски летѣха чакъ до тавана. Той завъртѣ бързо ржце, за да изобрази колелото на парахода. „Тупа-лупа, тупа-лупа, фиюуу“, и бай Ганю изсвири съ уста.

Нѣмцитѣ окаменѣха на мѣстата си. Тѣ по всѣка вѣроятностъ приеха моя другарь за нѣкой новодошълъ да постъпи въ лудницата източень човѣкъ; и азъ забележихъ на лицата имъ не толкова негодувание, колкото съжаление. А бай Ганю разбра, че тѣ се очудватъ на неговото изкуство, и затова възлѣзе бързо по стълбата, изправи се малко разкраченъ, изгледа високомѣрно нѣмцитѣ, почна да се удря геройски по влакнатитѣ гърди и извика победоносно:

Булгарь! Булга-а-рь! — и още по-силно се удари по гърдитѣ.

